

ΤΑΧ. ΜΕΙΟ ΚΟΤΜΟΥΝΑΛΙΟΥΤΟΥ

Αρ. Αδείας
01-1323

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὁργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannismvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannismvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 55ο - ΤΕΥΧΟΣ 570 ●
● ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

ΛΟΓΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Λογική καὶ θρησκεία ἢ Σταυρός;

Θέμα ζωῆς ἢ θανάτου ἦταν γιὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Κι ὅταν λήη ὁ Παῦλος Σταυρό ἢ λόγο τοῦ Σταυροῦ, ἐννοεῖ τὸ Σταυρό, πού διάλεξε ὁ Θεὸς σάν μέσο τῆς δικῆς μας σωτηρίας.

- Ἐννοεῖ τὸ σταυρικό πάθος καὶ τὸ σταυρικό θάνατο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Ἐννοεῖ τὸ μυστήριο τοῦ Σταυροῦ· τὸ μυστήριο τῆς ἀπειρησ ἀγάπης.
- Ἐννοεῖ τὴ δύναμι τοῦ Θεοῦ, πού ἐμφανίζεται ὡς ἀδυναμία.
- Ἐννοεῖ τὴν ἀνάστασι, πού ἀκολουθεῖ τὸ Σταυρό.
- Ἐννοεῖ τὸ κήρυγμα τῶν ἀποστόλων.
- Ἐννοεῖ τὸ προαιώνιο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία μας.
- Ἐννοεῖ τὴν ἄλλη διάστασι τῆς λογικῆς, πού λέγεται πίστις.
- Ἐννοεῖ τὴ θυσία.
- Ἐννοεῖ τὸν τρόπο ζωῆς τῶν χριστιανῶν.

Δέν ὑποχωρεῖ ὁ Παῦλος στό θέμα τοῦ Σταυροῦ. Μὲ τίποτε δέν δέχεται ν' ἀντικατασταθῇ ὁ Σταυρός. Οὔτε λογαριάζει τούς δύο πειρασμούς:

Ὁ ἓνας: Ὁ πειρασμός τῆς ἀνθρώπινης σοφίας, τῆς λογικῆς.

Ὁ ἄλλος: Ὁ πειρασμός τοῦ θρησκευτικοῦ τυπικισμοῦ.

Καὶ σήμερα οἱ δύο αὐτοὶ πειρασμοὶ ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ μυστήριο τοῦ Σταυροῦ, δηλαδή ἀπὸ τὴ σωτηρία. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἡ ὑπερεκτίμησις τοῦ ἀνθρώπινου νοῦ, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μιὰ λαϊκίζουσα θρησκευτικότητα, μέ πλήθος «φετίχ».

Ὁ Παῦλος, κατὰ κόσμον σοφός, δέν σύρεται ἀπὸ τὸ «θεό» τῆς λογικῆς. Καὶ τὸ ἀντίθετο: Καίτοι φαρισαῖος, δέν ξεγελιέται ἀπὸ τὴν ψευδαίσθησι κάποιας θρησκείας.

Μέσα του δέν λείει τίποτε οὔτε ἡ λογικὴ οὔτε ἡ θρησκεία. Μέσα του ἓνας λόγος τὸν δονεῖ: Ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζόμενοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ» (Α' Κορ. α' 18).

- Χωρίς σταυρό χάνονται οι άνθρωποι.
- Για τούς «ἀπολλυμένους» ὁ σταυρός εἶναι μωρία.

Ποιοί εἰναι «ἀπολλυμένοι»; Ὅσοι θέλουν νά εἶναι χαμένοι. Δέν χρησιμοποιοῦν τό μοναδικό μέσο σωτηρίας, τό Σταυρό. Για τήν ἀπώλεια ὁ μόνος, πού δέν εὐθύνεται, εἶναι ὁ Θεός, ἀφοῦ «θέλει πάντας σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν» (Α΄ Τιμ. β΄ 4).

Ναυαγός

Φαντασθῆτε ναυαγός.

Κάποιος ναυαγοσώστης τοῦ ἀπλώνει τό χέρι. Ἐκεῖνος ἀποποιεῖται:

—*Ὅχι, θά σωθῶ μόνος μου, μέ τά... στολιδία πού φοράω!*

Τελικά ὁ ναυαγός πνίγεται, γίνεται «ἀπολλυμένος». Στολιδία ἢ ἀνθρώπινη σοφία καί τά ἀνθρώπινα ἐπιτεύγματα. Ἄλλά στολιδία καί τά θρησκευτικά «μπιχλιμπιδία», πού ντύθηκε ἢ μανιακή θρησκευτική μας βλακεία.

Υπάρχει ἐν τούτοις Ἐκεῖνος, ὁ «ναυαγοσώστης», ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἀπλώνει τά καρφωμένα Του χέρια, νά μᾶς σώσει. Ὅταν ἐμεῖς Τόν περιφρονοῦμε καί στηρίζωμαστε στίς δικές μας μονάχα δυνάμεις, εἶναι φυσικό νά χαθοῦμε. Γινόμαστε «ἀπολλυμένοι».

- Εἶναι μωρία ὁ Σταυρός γιά ὅσους γνωρίζουν μόνο τόν τρόπο τῆς δικῆς τους λογικῆς, διότι δέν χωράει στό μυαλό τους, πῶς ἕνας καταδικασμένος σέ σταυρικό θάνατο σώζει τόν κόσμο.

- Ἀνόητο, νά θέλῃς τόν ἀπέραντο ὠκεανό νά τόν χωρέσης σ' ἕνα ποτήρι!

Ὅλα τά τῆς πίστεως εἶναι μωρία γιά ὅσους μονοδρομοῦν τή λογική τους καί ζητοῦν ὄλα νά τά ἐξηγήσουν. Λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Καί γάρ ἐάν θέλωμεν πείθειν διά λογισμῶν, πῶς ἀνθρώπος ἐγένετο ὁ Θεός καί εἰς μήτραν εἰσῆλθε παρθενικήν, καί μή τῇ πίστει τό πρᾶγμα ἐπιτρέψωμεν, μάλλον ἐκεῖνοι καταγελάσσονται. Ἄρα οἱ λογισμοῖς ζητοῦντες, οὗτοι εἰσιν ἀπολλύμενοι» (Ε. Π.Ε. 18,86). Μετάφρασις: Ἄν θέλουμε

μέ λογικά ἐπιχειρήματα νά τούς πείσουμε, πῶς ὁ Θεός ἔγινε ἀνθρώπος καί εἰσῆλθε σέ παρθενική μήτρα, κι ἂν δέν ἀναγάγουμε τό θέμα στήν πίστι, μάλλον ἐκεῖνοι θά μᾶς χλευάσουν. Ἐπομένως ὅσοι προσπαθοῦν νά πείσουν μέ λογικά ἐπιχειρήματα, αὐτοί εἶναι ἀπολλυμένοι.

Βάθος ἀπλότητας

Μωρία ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου.

Κάτι, πού οἱ πιστοί συγκινοῦνται στή θεά του, οἱ πολλοί τό χλευάζουν.

Δέν μποροῦν νά νοήσουν τήν κένωσι τοῦ Σταυροῦ, νά μετρήσουν τί μυστικά ἀγάπης κρύβει ὁ Σταυρός.

Ἄς ἀκούσουμε τόν ἱερό Χρυσόστομο, πῶς ἐμφανίζει αὐτά τά μυστικά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. «Δούλος ὁ Χριστός ἐγένετο διά σέ, ἐσταυρώθη καί ἀνέστη καί δέον ἀναστάντα προσκυνῆσαι διά τοῦτο καί θαυμάσαι τήν φιλανθρωπίαν, ὅτι ὄπερ οὔτε πατήρ οὔτε φίλος οὔτε υἱός ὑπέρ σου ἐποίησε, ταῦτα ὁ δεσπότης πάντα εἰργάσατο ὑπέρ σου τοῦ ἐχθροῦ» (Ε. Π.Ε. 18,86). Μετάφρασις: Ὁ Χριστός πῆρε δούλου μορφή γιά σένα καί σταυρώθηκε κι ἀναστήθηκε. Καί ἀφοῦ ἀναστήθηκε, πρέπει γι' αὐτό νά Τόν προσκυνήσῃς καί νά θαυμάσῃς τή φιλανθρωπία Του, διότι αὐτό, πού δέν ἔκανε γιά σένα ὁ πατέρας σου, ὁ φίλος σου, ὁ υἱός σου, τό ἔκανε ὁ Κύριος γιά σένα, τόν ἐχθρό.

Μωρία ὁ Σταυρός σέ ὅσους σκοντάφτει ἢ λογική τους στό ἀκατανόητο μυστήριο τῆς σωτηρίας. Ὁ Χρυσόστομος ἀναφέρει μερικά «ἐπιχειρήματα», πού ἀναπηδοῦσαν ἀπ' τήν ψυχρή λογική:

- Πάνω στό σταυρό ὁ Χριστός δέν βοήθησε τόν ἑαυτό Του. Καί πῶς κατόπιν ἀναστήθηκε καί βοήθησε ἄλλους;

- Ἄν εἶχε δύναμι, ἔπρεπε νά τήν δείξῃ πρῖν ἀπό τό θάνατό Του.

- Εἶναι παράλογο πρᾶγμα ὁ σταυρός τοῦ Ἰησοῦ!

(Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 18,88).

Ἡ προσπάθεια νά εἰσχωρήσῃ κανεῖς μέ τή μικρή του διάνοια στά μυστήρια τοῦ Θεοῦ εἶναι πρόκλησις, ὑπερηφάν-

νεια και άσέβεια, αλλά και γελοία αδυναμία.

• Όποιος θέλει ν' ανεβή στο διάστημα, δέν χρησιμοποιεί μικρό ελικόπτερο. Χρησιμοποιεί διαστημόπλοιο.

Μέ τό ελικόπτερο τής ανθρωπίνης διανόησης δέν εισχωρεί ό άνθρωπος στη λύσι ύπαρξιακών προβλημάτων. Μέ τό διαστημόπλοιο τής πίστewς ανεβαίνει σέ ύψη θείας άποκαλύψεως.

Η ευδοκία του κηρύγματος

Ό Θεός, ή έπιστήμη των έπιστημών, δέν προσεγγίζεται μέ ανθρώπινες έπινοήσεις. Όχι διότι ό νοϋς του ανθρώπου και ή σοφία του δέν μπορούν νά συμβάλλουν στην ύπόθεσι του Θεού.

• Τήν ύπαρξι του Θεού τήν προσεγγίζει βεβαίως και ή σοφία του ανθρώπου.

• Άν δέν χρειαζόταν ό νοϋς, δέν θά τον έδινε ό Θεός. Η διάνοια του ανθρώπου τό πρώτο, πού άντιλαμβάνεται, είναι ή ύπαρξις του Θεού. Τότε ή διάνοια γίνεται όργανο τής σοφίας του Θεού. Ό Θεός άλλωστε τά πάντα «έν σοφία έποίησε» (Ψαλμ. 103, 24).

Άλλ' έπειδή και αυτή άκόμα ή σοφία δέν είναι δυνατόν μόνη της νά έρθη σέ έπίγνωσι του Θεού και νά δώση λύτρωσι, γι' αυτό μάς άποκάλυψε ό Κύριος τήν ανώτερη σοφία, πού είναι «ή μωρία του κηρύγματος». : «Ευδόκησεν ό Θεός διά τής μωρίας του κηρύγματος σώσαι τούς πιστεύοντας» (Α' Κορ. α' 21).

• «Μωρία του κηρύγματος». Είναι ή άποκάλυψις τής αγάπης και τής αλήθειας από τον ίδιο τό Θεό, «διά του υιού αυτού».

• Τό κήρυγμα βεβαίως δέν μπορεί νά είναι «μωρία». Νομίζεται μωρία. Οι κοσμικοί άνθρωποι τό θεωρούν μωρία.

Έντύπωσι κάνει τό ρήμα, πού χρησιμοποιεί ό Παϋλος, γιά νά δείξη τό κίνητρο του Θεού. «Ευδόκησεν». Δέν ήταν ύποχρεωμένος, αλλά τό θέλησε.

Όλες οι αγάπες του Θεού είναι «ευδοκία», χαρίσματα, δωρεές.

Άλλ' εκείνη ή αγάπη, πού άποτελεί τήν «ευδοκία τής ευδοκίας», είναι ή

σάρκωσις του Υιού Του. Ό Θεός ύψωσε δύο φορές τήν αγάπη Του πολύ ψηλά, ώστε νά γίνεται σ' όλους έμφανής.

• Τήν ύψωσε πάνω στα άστρα του ουρανού. Σάν νά κρατούν τά άστρα ένα τεράστιο «πανώ», πού γράφει: «Ό Θεός ύπάρχω και σās αγαπώ!».

• Τήν ύψωσε πιό ψηλά άπό τά άστρα στο Σταυρό του Υιού Του. Καταπόφρη πινακίδα κηρύττει: «Οϋτως ήγάπησεν ό Θεός τον κόσμον...» (Ιωάν. γ' 16). «Ό Χριστός ύπάρχω και σās αγαπώ!».

Κήρυγμα ό Έσταυρωμένος

Γιά τον Παϋλο σημασία δέν έχει τί πιστεύει καθένas, αλλά τί ό «πιστός» Θεός άποκάλυψε στους ανθρώπους.

Σημασία δέν έχει τί ζητάει κάθε θρησκευτική ιδεολογία, αλλά τί χάρισε ό Θεός. Τό άν μερικοί ζητάνε στη γή νά βρουν μικρά φωτάκια, αυτό δέν σημαίνει, ότι θά πάψουμε νά μιλάμε γιά τον ήλιο, μόνο και μόνο γιά ν' άρέσουμε σ' αυτούς.

Μοναδικός ήλιος γιά τή λυτρωτική πορεία είναι ό έσταυρωμένος Ίησους.

Έβρει ό Παϋλος τί ζητούσαν τόσο οι Ίουδαίοι, όσο και οι άρχαιοι σοφοί. «Έπειδή και Ίουδαίοι σημείον αιτούσι και Έλληνες σοφίαν ζητούσιν, ήμεις δέ κηρύσσομεν Χριστόν έσταυρωμένον, Ίουδαίους μέν σκάνδαλον, Έλληνσι δέ μωρίαν» (Α' Κορ. α' 22-23).

• Οι Ίουδαίοι ήσαν κυνηγοί «σημείων». Όποιος ζητάει «σημεία», γιά νά πιστεύση, αυτός δέν θέλει νά πιστεύση, άφου ή ζωή και ή ιστορία είναι όλο «σημεία». Μοιάζει μ' αυτόν, πού μπροστά του τρέχουν δέκα πηγές, κι εκείνος ζητάει άκόμα άλλη μία γιά νά ξεδιψάση! Όχι δέκα, αλλά μύρια θαύματα φανερώνει ό Θεός. Όποιος δέν θέλει νά πιστεύση, ζητάει άκόμα ένα.

• Τόσα θαύματα έκανε ό Θεός κατά τήν πορεία του Ίσραήλ άπό τήν Αίγυπτο προς τή γή τής έπαγγελίας. Και όμως κάθε τόσο ζητούσαν καινούργιο σημείο άπό τό Μωϋσή. Άν δέν τό έβλεπαν άμέσως, γόγγυζαν κατά του Μωϋσή και

κατά του Θεού! «Καί διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωϋσῆ» (Ἐξόδ. ιε' 24. ιστ' 8).

• Μέ τόσα θαύματα ὁ Κύριος φανέρωνε τῆ θεϊκῆ Του παρουσία. Καί, λοιπόν; Πίστευσαν οἱ Ἰουδαῖοι; «Τοσαῦτα αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότες ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν» (Ἰωάν. ιγ' 37).

Ὁ τυφλός, ὅσα ἄστρα κι ἄν λαμπυρίζουν, δέν βλέπει τήν ὁμορφιά τους.

Ὁ κουφός, ὅσες φιλαρμονικές κι ἄν παίζουν, δέν συγκινεῖται. Ἔτσι, κατά τόν προφήτη, εἶναι οἱ πωρωμένοι καί οἱ προκατεληγμένοι (Ἦσ. στ' 9).

• Κάποτε ζήτησαν θαῦμα ἀπό τό Χριστό. Ὁ Κύριος δέν ἱκανοποίησε τήν περιέργειά τους. Δέν κάνει ὁ Χριστός κατά παραγγελία θαύματα. Κάνει σημεῖα ὄχι περιεργείας, ἀλλά ἐνεργείας. Ἀπαντᾷ αὐστηρά: «Γενεά πονηρά καί μοιχαλῖς, σημεῖον ἐπιζητεῖ, καί σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰμή τό σημεῖον Ἰωανᾶ τοῦ προφήτου» (Ματθ. ιβ' 38-39).

• Γιά τούς Ἰουδαίους ὁ Ἐσταυρωμένος ἦταν «σκάνδαλον», ὄχι σημεῖο. Τό Μεσσία τόν περίμεναν δυνατόν, καί τόν βλέπουν ὡς τόν «ἀδύνατον» τοῦ Σταυροῦ.

• Γιά τούς σοφούς τοῦ κόσμου ἀναφέρεται τό «σοφίαν ζητοῦσιν». Δέν μποροῦν νά ἐξηγήσουν μέ τή λογική τους τό μυστήριο τοῦ Σταυροῦ. Δέν μπορεῖ ὑπερφίαλος νοῦς νά χωρέσει τήν κένωσι τοῦ σταύλου, τήν ταπεινώσι τοῦ σταυροῦ.

• Γιά τόν Παῦλο ὁμως ὑπάρχει ἡ μεγάλη ἀντιδιαστολή, ἐκεῖνο τό «ἡμεῖς δέ...». Δέν μᾶς ἐνδιαφέρουν οἱ ἄλλοι.

Κάποτε ρώτησε ὁ Κύριος τούς ἀποστόλους γιά τή γνώμη τοῦ κόσμου. Ὑστερα ἦρθε στήν ἀντιδιαστολή τῶν δικῶν Του, τῶν πιστῶν: «Ὑμεῖς δέ τίνα με λέγετε εἶναι;» (Ματθ. ιστ' 15).

Καί ὁ Παῦλος ἀντιδιαστέλλει τούς πιστούς ἀπό τούς ἀνθρώπους, πού «ψάχνονται»: «Ἡμεῖς κηρύσσομεν Χριστόν ἑσταυρωμένον, Ἰουδαῖοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλήσι δέ μωρίαν» (Α' Κορ. α' 23).

Αὐτό, πού οἱ ὑπερήφανοι θεωροῦν «μωρία», οἱ πιστοί τῆς ταπεινώσεως θεωροῦν κήρυγμα σωτηρίας.

Ἡ πίστις ἡ δική μας εἶναι ἡ «μωρία» τοῦ κόσμου.

• Ἄν δέν ἦταν ἔτσι, δέν θά μιλούσαμε γιά πίστι.

• Ἄν ἦταν τῆς λογικῆς μας ἀποκύημα τό ἀντικείμενο τῆς λατρείας μας, ὁ Ἐσταυρωμένος, τότε δέν θά μιλούσαμε γιά πίστι. Θά μιλούσαμε γιά γνώσι. Θά περπατούσαμε «ὄχι διά πίστεως, ἀλλά διά εἶδους» (Β' Κορ. ε' 7).

• Ἐσταυρωμένος! Τό γλυκύ κήρυγμα τοῦ Παύλου. Μέ τίποτε δέν ἀλλάζει τό θέμα του. Τό κήρυγμα δέν εἶναι ὠραιολογίες ἢ φιλοσοφίες. Εἶναι ἡ ζωγραφιά τοῦ Ἐσταυρωμένου. Γιά τόν καρδιοχειρουργό ἔνα εἶναι τό θέμα, πῶς νά ἐπιδιορθώσει τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, καί ἐν ἀνάγκη νά μεταμοσχεύσει νέα καρδιά. Γιά τόν Παῦλο ἔνα τό θέμα: Πῶς νά μεταμοσχεύσει νέα καρδιά στους ἀνθρώπους. Πῶς νά φυτέψει μέσα τους τήν καρδιά τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ ἑσταυρωμένη ἀγάπη.

• Ἐσταυρωμένος! Πουθενά ἀλλοῦ δέν χτυπᾷ πιό δυνατά ἡ καρδιά τῆς ἀγάπης, ὅσο πάνω στό Σταυρό.

• Ἐσταυρωμένος! Ὅχι παραποιημένη μεσσιακή νοσταλγία.

Πολλοί ἔχουν μέσα τους λαθεμένη τήν εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ! Στήν πραγματικότητα εἶναι... εἰκονομάχοι! Ὁ Χριστός γι' αὐτούς εἶναι ὁ Χριστός τῆς ἐδῶ ζωῆς, ὁ Χριστός τοῦ βολέματος, τῆς ἐγκόσμιας δόξας, τῆς θρησκευτικῆς ἐπιδείξεως, τῆς εὐκόλης θρησκευτικότητας. Δέν εἶναι ὁ Χριστός τοῦ Σταυροῦ.

• Ἐσταυρωμένος! Οἱ ἐξυπνάκηδες κάθε ἐποχῆς δέν καταδέχονται ν' ἀναφέρονται στόν Ἐσταυρωμένο.

• Ἐσταυρωμένος! Δέν νοεῖται Χριστός μή ἑσταυρωμένος. Φαντάζεσθε ναό, νά ζωγραφίζεται ὁ Χριστός ὄχι καθλωμένος στό σταυρό, ἀλλά ξαπλωμένος σέ μιά... πολυθρόνα;

• Δέν νοεῖται Ἐκκλησία χωρίς σταυρό.

• Δέν νοεῖται κήρυγμα χωρίς σταυρό.

• Δέν νοεῖται πορεία χωρίς σταυρό.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Τό κύκνειο ἄσμα του

† Ὁ Νικοπόλεως Μελέτιος γιά τή Λειτουργία

Λίγο προτοῦ νά ἀρρωστήση (9 Νοεμβρίου 2011) καί ὑποστῆ τό πρῶτο ἐγκεφαλικό, ὁ σεβάσμιος καί μακαριστός πλέον ἐπίσκοπος Μητροπ. Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Μελέτιος, εἶχε ἀναγκαστῆ νά στείλῃ ἐπιστολή σέ ὄρισμένους κατοίκους τοῦ χωριοῦ Ἁγιος Γεώργιος Πρεβέζης. Τόν εἶχαν πικράνει μέ τήν ἐπιδεικτική ἀποχώρησί τους ἀπό τή θ. Λειτουργία. Μέ στοργή καί γλυκύτητα, ἀλλά καί ἀταλάντευτη ποιμαντική σταθερότητα, δίνει ἐξηγήσεις γιά ἓνα θέμα, πού ἐνῶ γιά τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι αὐτονόητο, ὄρισμένοι ἐπιμένουν νά ἐγείρουν προσκόμματα.

Δημοσιεύουμε τό κείμενο τῆς ἐπιστολῆς, διότι θεωροῦμε ὅτι ἔχει γενικώτερο θεολογικό καί πνευματικό ἐνδιαφέρον.

Πρέβεζα, 31 Ὀκτωβρίου 2011

Πρός Ἐνοριῆτες ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου
εἰς Ἁγιον Γεώργιον - Φιλιππιάδος

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἔλαβα μέ τό ταχυδρομεῖο τό γράμμα, πού ὑπογράψατε καί μοῦ στείλατε, σχετικά μέ τήν γλώσσα τῆς λειτουργίας. Καί κατά τήν ὑπόδειξή σας, ἐμελέτησα τήν ἐπιστολή σας. Ὅμως, δοκίμασα βαθεῖα θλίψη, γιατί συνειδητοποίησα, ὅτι αὐτή τήν, ὑποτίθεται, προσωπική σέ μένα ἐπιστολή σας, τήν ἐκοινοποιήσατε... καί «σ' ὅλη τήν οἰκουμένη»!

Γιά νά προκαλέσετε **δυσμενῆ** σέ βάρος μου σχόλια! Γιατί ἄλλο;

Ἐγώ ὅμως, σάν **πατέρα** σας, ἔρχομαι νά ἀπαντήσω στά ὅσα γράφετε· μέ κριτήριό μου ἓνα: Νά σᾶς βοηθήσω νά συναισθανθῆτε τό **λάθος** σας καί τό **βάρος** τῆς πράξης σας. Γιατί, ἔστω καί ἂν σεῖς ξεχάσατε ὅτι εἶμαι ὁ ἐν Χριστῷ πατέρας σας, ἐγώ οὔτε τό ξεχνάω, οὔτε κάνει νά τό ξεχνάω, ὅτι εἶσθε ἐν Χριστῷ παιδιά μου. Καί σᾶς παρακαλῶ θερμά, νά δῶστε λίγη προσοχή στίς νουθεσίες - συμβουλές μου.

* * *

1. Πολύ σωστά γράφετε, ὅτι δέν εἶστε, οὔτε ικανοποιημένοι, οὔτε ἥρεμοι, γιά τό ὅτι **ἀποχωρήσατε** ἀπό τήν Θεία Λειτουργία.

γία. **Ἀμαρτήσατε**. Naί. Μέ τήν πράξη σας αὐτή **ἀμαρτήσατε**. Καί μάλιστα **βαρύτερα**! Σέ ποιόν γυρίζετε τά νῶτα σας καί ἐφύγατε; Σέ μένα ἢ στόν π. Ἄνδρέα; Σέ ποιόν ἄλλο; Στόν **Χριστό**. Ἐκεῖνον δέν πηγαίνουμε στήν Ἐκκλησία νά προσκυνήσουμε;

Ἐγώ σάν πατέρας καί διδάσκαλος (αὐτό δέν εἶναι ὁ δεσπότης;) σᾶς ὀρίζω· σᾶς παρατηρῶ· καί σᾶς ὑποδεικνύω:

Νά ἀναζητήσετε πνευματικό πατέρα - ἔξω ἀπό τόν κύκλο ἐκείνων πού σᾶς ἀναστατώνουν- νά ἐξομολογηθῆτε, γιά τήν πράξη σας. Μή παίζετε μέ τήν **φοτιά**! Ἐφύγατε ἀπό τήν Θεία Λειτουργία ἐπιδεικτικά. Ἐμμηθήκατε τόν **Ἰούδα**! Τό κρῖμα σας εἶναι μεγάλο!

2. Πολύ σωστά γράφετε στήν ἐπιστολή σας, ὅτι δέν εἶστε ἀρμόδιοι γιά τέτοιου εἶδους θέματα· ὅτι εἶστε ποιμνιο καί ὄχι ποιμένες. Ἔτσι εἶναι.

Μά τότε, καλά μου παιδιά, πῶς ἐπήρατε τό θάρρος νά μιλήσετε, ὄχι σέ **κάποιον**, ἀλλά στόν ἐν **Χριστῷ πατέρα** σας, μέ τρόπο ἀνοίκειο, καί μάλιστα ἀπορριπτικά; Τά πρόβατα τοῦ Χριστοῦ ἀκολουθοῦν τόν πατέρα τους! Καί τόν ἀκοῦνε! Ἐνῶ σεῖς ἐπήρατε τόν ρόλο τοῦ ποιμένα, ὄχι μόνο νά διδάξετε ἄλλους, ἀλλά καί νά ὑποδείξετε καί στόν ποιμένα - πατέρα σας τά καθήκοντά του! Καί νά θέλετε, νά τόν βάλετε σέ γραμμή· στήν γραμμή σας!

Ὁ ἱερός κανόνας 64, πού τόν ἐθέσπισε ἡ Ἐκτη Οἰκουμενική Σύνοδος (691 μ. Χ.) λέει:

«Πῶς τό τόλμησες σύ ὄντας μέσα στήν Ἐκκλησία πρόβατο, νά κάνεις τόν ποιμένα; Καί ἐνῶ εἶσαι στρατιώτης, νά θέλεις νά κάνεις τόν στρατηγό;».

Νόμος ἀνώτερος ἀπό κανόνα Οἰκουμενικής Συνόδου στήν Ὁρθοδοξία ΔΕΝ ὑπάρχει! Ἄλλά τί φταῖτε σεῖς, φτωχά μου παιδιά! Πόσο φταῖτε σεῖς πού ὑπογράψατε; Ὅχι λόγο! Μά κάποιος ἄλλος φταίει πιά πολύ! Ἐκεῖνος, πού σᾶς ξεσήλωσε. Καί σᾶς παρέσυρε σέ ἔνοχες συμπεριφορές. Αὐτόν θά τόν βαρύνει πιά πολύ τό κρῖμα, λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Γαλ. ε' 10).

Ἀφοῦ, λοιπόν, εἰσθε στρατιῶτες, πῶς τό βρήκατε, ὅτι μπορείτε νά κρίνετε καί νά ἀπορρίψετε τήν μεθοδολογία τοῦ ὑπευθύνου σας; Εἶναι αὐτό τάξη πορείας τῆς Ἐκκλησίας; Εἶναι πράγματα τοῦ Θεοῦ;

3. Γράφετε οἱ ἴδιοι πιά κάτω:

«Ἀσφαλῶς καί δέν παραβιάζεται κανένας ἱερός κανόνας μέ τήν μεταγλώττιση τῶν κειμένων».

Καλοί μου Χριστιανοί! Ἐκεῖνος πού συνέταξε τό κείμενο, ἔγραψε καί σεῖς τό ὑπογράψατε, ὅτι «KANENAS KANONAS, KAMMIA PARADOSEH δέν ἀπαγορεύει τήν μετάφραση τῶν κειμένων καί τήν χρήση τῆς ὁμιλουμένης γλώσσας στήν προσηυχή».

Ἐρωτῶ: Ἀφοῦ δέν καταπατήθηκε κανένας νόμος τῆς Ἐκκλησίας, γιατί ἀναστατωθήκατε; Γιατί ταραχτήκατε; Γιατί γεμίσατε θυμό ἐναντίον τοῦ πατέρα σας; ὦ, σέ τί ἁμαρτίες σᾶς ἐμπλέξαν!

Ἄλλοίμονο σ' αὐτούς, πού σᾶς ἀναστατώνουν!

Ἄλλοίμονο σ' αὐτούς πού σᾶς ταράζουν!

Ἄλλοίμονο σ' αὐτούς, πού σᾶς σπρώχνουν καί ἁμαρτάνετε!

Καί ἡ ἁμαρτία αὐτή, ἀφοῦ σεῖς τήν δεχθήκατε καί τήν ἐκάματε πράξη, ὅσο καί ἂν ἐγώ σᾶς κατανοῶ καί σᾶς πονῶ, μένει ἐπάνω σας καί σᾶς βραβαίνει. Καί θά σᾶς βρα-

ραίνει γιά πάντα, ἂν δέν τήν πετάξετε ἀπό ἐπάνω σας μέ ἔμπρακτη μετάνοια.

4. Στή συνέχεια γράφει ὁ συντάκτης τοῦ κειμένου, πού σεῖς ὑπογράψατε, ὅτι θά ἤθελε, ἕνα κείμενο ὑπογεγραμμένο! Γιατί τάχα; Τί τοῦ χρειάζεται ἡ ὑπογραφή; Ὅ,τι μεταφέρουν οἱ ἱερεῖς καί ὅ,τι κυκλοφορεῖ στίς ἐνορίες, ἔχει τήν ἐγκρισή μου. Στήν Ἐκκλησία κυριαρχεῖ τάξη. Ὅχι ἀταξία. Καί οἱ νόμοι τῆς ὀρίζουν τά καθήκοντα τοῦ καθενός. Καί αὐτό ἀρκεῖ.

5. Ἡ προσπάθεια νά κατανοοῦν οἱ ἀδελφοί μας τίς προσευχές, στόχο καί σκοπό ἔχει, νά βοηθηθοῦν οἱ ἀδελφοί μας νά μάθουν καί νά ξερουν (τό ἐπαναλαμβάνω ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΞΕΡΟΥΝ), τί Θεό λατρεύουν· τί σημαίνει Θεία Εὐχαριστία· τί εἶναι τά μυστήρια! Μά αὐτά τά ἀγνοοῦν ὄχι οἱ ἐκτός· ἀλλά οἱ ἐντός τῆς Ἐκκλησίας! Ἄν τά «ἡξέραμε», θά ἦμαστε καλύτεροι Χριστιανοί. Καί δέν θά μᾶς ἔβαζε ἕνας κάποιος καλοθελητής νά ὑπογράψουμε κείμενα, πού δέν στέκουν!

Τό ἔργο μας σάν ἱερέων - ποιμένων εἶναι ἡ φροντίδα, νά βοηθοῦνται οἱ πιστοί νά ὠριμάζουν πνευματικά.

Δέν λαχταροῦμε, νά μᾶς λένε «μπράβο»· δέν ἔχουμε ἀγωνία γιά ὀπαδοῦς, ἀλλά γιά πνευματική προκοπή τῶν τέκνων τοῦ Κυρίου μας. Καί τά μηνύματα, πού μᾶς ἔρχονται ἀπό τήν χρήση τῆς δημοτικῆς, εἶναι καταπληκτικά· ἐλπιδοφόρα· παρήγορα.

Μέ τήν χρήση τῆς Δημοτικῆς, προσπαθοῦμε νά βοηθοῦμε ἀδελφούς μας, νά τραφοῦν μέ τό Λόγο τοῦ Θεοῦ. Γιά νά μποροῦν στά παιδιά καί στά ἐγγόνια τους, γιατί **πρέπει**, καί γιατί **ἀξίζει**, νά γνωρίσουν τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία. Αὐτή εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου. Αὐτό εἶναι ἡ ζωή στήν Ἐκκλησία.

6. Καί νά τώρα, οἱ ἀδελφοί μας στήν ἐπιστολή τους ἐπαναλαμβάνουν ἕνα μοτίβο, πού μᾶς προκαλεῖ θλίψη.

Λένε: Ὅ,τι δέν καταλαβαίνουν οἱ Χριστιανοί, θά ἔπρεπε, νά τοῦς τό διδάσκουμε μέ εἰδικά μαθήματα στίς ἐνορίες!

Αυτό τό είχε κάμει μεγαλεπίβουλο πρόγραμμα του ὁ ἀείμνηστος ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Διέταξε καί ἰδρύθηκαν σέ κάθε ἐνορία τῆς Ἀθήνας Εἰδικά Σχολεῖα. Καί ἐκλήθησαν σέ φοίτηση ὅλοι οἱ ὑστεροῦντες σέ γνώση τῆς ἀρχαίας γλώσσας! Καί προσῆλθαν! Πόσοι; Σέ ἐνορίες ἀπό 20 μέχρι καί 50 χιλιάδες ἐνορίτες (ὑπάρχουν στήν Ἀθήνα καί μεγαλύτερες), προσῆλθαν 10-15 ἄτομα! Ὅλοι πολύ μεγάλης ἡλικίας! Δηλαδή: Παρητηρήθη ἀπροθυμία! Καί ὁ Χριστόδουλος τό σταμάτησε, πιραμένος γιά τήν ἀποτυχία!

Νά ἐλπίσουμε, ὅτι θά πᾶνε καλά σέ μικρά χωριά;

Τί λέτε; Ἦταν δυνατό, ἐκεῖνα πού δέν τά μαθαίνουν οἱ νέοι, μέ ἕξι χρόνια σπουδές σέ Γυμνάσιο καί Λύκειο, νά τά μάθουν οἱ γέροι; Πῶς νά μή τήν ἄφηνε μιά προσπάθεια, τόσο ἀκαρπῆ, ὁ Χριστόδουλος;

7. Ἀλλά ἄς ἰδοῦμε τά πράγματα. Ἐξω ἀπό θεωρίες. Οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες Ρουμανίας, Σερβίας, Βουλγαρίας, μετάφρασαν τήν θεία Λειτουργία ἀπό τήν παλαιά τους γλώσσα στήν νέα. Γιά τό καλό τοῦ λαοῦ τους. Καί ἐπεβλήθη σέ ὁλόκληρη τήν Ἐκκλησία τους. Καί σέ ὅλες τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες (σέ Εὐρώπη, Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ἰσπανία κ.ἄ. Ἀμερική, Ἀφρική κ.ἄ.) γίνεται ἐλεύθερα εὐρύτατη χρήση τῶν τοπικῶν γλωσσῶν γιά ὠφέλεια τοῦ κόσμου.

Μάλιστα δέ στήν Σερβία μετάφρασε τήν θεία λειτουργία ὁ ἀείμνηστος π. Ἰουστίνος Πόποβιτς.

Τήν τελοῦσε κάποιες δεκαετίες, ἀπό τό 1932, μόνος του! Καί μετά; Ὅχι μόνο δέν τόν τιμῶσαν, ἀλλά τό Πατριαρχεῖο τῶν Σέρβων τήν ἐπέβαλε σέ ὅλη τήν Σερβία· καί τόν ἀνακήρυξε ΑΓΙΟ. Καί τόν τίμησε ὅλη ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Γιατί μέ τήν πρωτοβουλία του αὐτή ὠφέλησε πολύ τόν Ὁρθόδοξο λαό τῶν Σέρβων.

Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι, νά προσευχόμαστε στήν γλώσσα πού μιᾶμε. Μά δέν εἶναι **παράδοση**, νά ἀγωνιζόμαστε γιά γλώσσα τῶν πατέρων μας, πού ἀσφα-

λῶς εἶναι ἐνδοξη μέν, ἀλλά ἀκατανόητη πιά!

8. Ἐρωτᾶται: Μπορεῖ, λοιπόν, καί ὁ κάθε μητροπολίτης νά ἐνεργεῖ ἀνεξάρτητα ἀπό τοὺς ἄλλους;

Σᾶς ἀπαντῶ: Ναί, μπορεῖ. Σέ κάποια σημεῖα. Τηρώντας τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς Ἐκκλησίας.

Τό ἔκαναν καί οἱ ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος. Τό ἔκανε καί ὁ ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς. Καί ἐδικαιώθησαν πλήρως! «Ὅπου τό Πνεῦμα Χριστοῦ, ἐκεῖ ἐλευθερία» (Β΄ Κορ. γ΄ 17).

Ἡ Ἐκκλησία ἀγωνίζεται γιά τήν ἀλήθεια καί γιά τήν σωτηρία.

* * *

Ἀγαπητά μου παιδιά!

Ἀκούστε αὐτά πού σᾶς ἔγραψα (στόν καθένα προσωπικά). Καί ἐπαναλαμβάνω: Ἀφοῦ πρῶτα ἐξομολογηθῆτε γιά τήν ἁμαρτία σας (πού ἀπορρίψατε καί ἐπικρίνατε τόν πνευματικό πατέρα σας, τόν ἐπίσκοπό σας), σκεφτεῖτε μέ ἡρεμία καί μέ σύνεση τό πνευματικό σας συμφέρον.

Γιά νά ἔχετε τήν εὐχή μου καί νά ὠρμάζετε πνευματικά, πράγμα ὠφέλιμο καί γιά σᾶς καί γιά τά παιδιά σας.

Μέ εὐχές γιά μετάνοια καί ἔλεος Θεοῦ σέ σᾶς καί στίς οἰκογένειές σας.

Ὁ Ἐπίσκοπός σας καί πατέρας σας

† Ὁ Νικοπόλεως Μελέτιος

Ὁμιλίες π. Δανιὴλ Ἀεράκη

Τήν Κυριακή τοῦ Σπορέως (14 Ὀκτωβρίου) ἀρχίζουν τά κηρύγματα τῆς Κυριακῆς:

- Στίς 11.30 π.μ. στό Πνευματικό Κέντρο, στό Μπραχάμι (Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 καί Ἀριστοτέλους 12).

- Στίς 7.00 μ.μ. στήν αἴθουσα Χριστοκοπίδου 12, στό Μοναστηράκι.

Τηλ. 2103212713 - 2103212107

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Πολυαρχιερατικοί συσχηματισμοί

Φορτική πλέον κατάντησε η **ἐπιδειξιμανία** κατά τὰ λεγόμενα **πολυαρχιερατικά συλλείτουργα**. Εὐκαιρίας δοθείσης -καί εἶναι σχεδόν καθημερινές οἱ εὐκαιρίες!- πολλοί δεσποτάδες ξεσηκώνονται, ἐτοιμάζουν τίς βαλίτσες τους, διαλέγουν τὰ πιό φανταχτερά ἄμφια, ἐπιλέγουν τὴν κουστωδία τους καὶ δίνουν στόν ὁδηγό τους τὴν ἐντολή: «*Τρόβα γιά Μακεδονία*». Ὁ ὁδηγός ὑπενθυμίζει, ὅτι καὶ τὴν προηγούμενη ἐβδομάδα εἶχαν πάει στή Μακεδονία, μὰ ὁ ἀρχιερέας τοῦ ἔξηγεί: «*Παυδί μου, δέν θυμᾶσαι; Ὁ γείτονας ἐκείνου πού πήγαμε μᾶς κάλεσε κι αὐτός. Ἔχει τὴν ἐπέτειο τῶν ἐγκαινίων τοῦ Μητροπολιτικοῦ του ναοῦ!*»!

- Τό χρέος τοῦ ἐπισκόπου εἶναι νά βρίσκεται πάντοτε κοντά στό ποιμνίό του, «*νουθετῶν νύκτα καὶ ἡμέραν ἓνα ἕκαστον*» (Πράξ. κ´). Οὔτε χρέος οὔτε ὑποχρέωσι ἔχει νά σέρονῃ τό ἀρχιερατικό του κύρος σέ πανηγύρια διαφόρων τύπων.

- Τό χρέος του εἶναι νά ἐργάζεται ταπεινά κατηγῶν, κηρῦττων καὶ ἐλεῶν. Οὔτε χρέος οὔτε ὑποχρέωσι ἔχει νά συμβάλῃ καὶ αὐτός σέ «*βυζαντινές μεγαλοπρέπειες*».

Ἄπό κείμενο σπουδαίου ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός, τοῦ ἐπισκόπου **Νικοδήμου (Γκατζιρούλη)**, μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, ἀντιγράφουμε:

«*Τό μεγάλο χρέος τῆς ποιμαντικῆς, πού κατά τὴν εὐρύτατη πατερική παράδοση ἀπλώνεται σ´ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς πνευματικῆς ἀνάπτυξης τοῦ λαοῦ καὶ ἐπηρεάζει τὴν κάθε στιγμή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου, ἐγκλωβίστηκε κατά τὰ νεώτερα χρόνια στή θέσπιση εὐρύτατων πολυαρχιερατικῶν λειτουργιῶν, πού πραγματοποιοῦνται πυκνά - πυκνότατα τόσο στά μεγάλα κέντρα, ὅσο καὶ στά μικρότερα.*

Συνήθισαν οἱ μητροπολίτες, σέ μιά στιγμή ἑορταστικοῦ τόνου, νά ἐγκαταλείπουν τό ποιμνίό τους καὶ τό ἀγιαστικό χρέος τους πρὸς τόν λαό τους, καὶ νά μαζεῦνται εἴκοσι, τριάντα ἢ ἀκόμα σαράντα, νά συλλειτουργοῦν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, νά τοῦ ἐπιδεικνύουν τὰ προκλητικά καὶ ἀκριβὰ ἄμφιά τους, νά τόν ἐνθουσιάζουν ἢ νά τόν ἀπογοητεύουν μέ τὴν ψαλμωδία τους καὶ νά τόν φορτίζουν μέ τὴν ἀλληλοκολακευτική ὀμιλία τους.

Τὰ πολυαρχιερατικά αὐτά συλλείτουργα δέν ἐξελίσσονται ὡς ἄμβωνες τῆς ἀναγεννητικῆς διδαχῆς, οὔτε ὡς ὑπόμνηση καὶ ἐρμηνεία τῆς ἀποστολῆς τῶν ποιμένων. Ἀποτελοῦν κακόγραφες ἀπομιμήσεις τῶν δωμάτων τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν κέντρων τῆς κοινῆς ἐπίδειξης ἱκανοτήτων».

Ποῖος φταίει γιά τὴν καλπάζουσα αὔξησι τῶν πολυδεσποτικῶν συλλείτουργων;

- Φταίει τό **διαδίκτυο!** Αὐτό ἀναπαράγει ταχύτατα σέ πλῆθος ἰσοσελίδων καὶ «μπλόγκς» τίς φηγουρατζήδικες δεσποτικές ἐμφανίσεις. Δέν προλαβαίνει νά τελειώσῃ τό πολυαρχιερατικό πανηγύρι καὶ ἔχουν καταφτάσει στά τρία σπουδαιότερα ἠλεκτρονικά παράθυρα πλῆθος μιτροφορικῶν φωτογραφιῶν. Καὶ οἱ «χαζοί» τό ξέρουν καὶ σπεύδουν ν' ἀνοίξουν τό «ἰντερνέτ», νά μετρήσουν τίς μίτρες, νά ὑπολογίσουν τὴν ἀξία τους, νά δοῦν δεσποτικές ὁμορφιές!...

- Φταίνει οἱ **γιορτές οἱ τοπικές**, πού ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης, ἀντὶ τῆς μέρας αὐτῆς νά συνοεράσῃ μέ τό λαό του, καλεῖ πλῆθος ἀρχιερέων. Καὶ ἀναγκαστικά ἀσχολεῖται μέ τὴ φιλοξενία τους σέ πολυτελῆ ξενοδοχεῖα, μέ λουκούλια γεύματα καὶ δεῖπνα, μέ ἀνταλλαγή δώρων, μέ ἐμετικούς ἐπαίνους.

● Φταίει ή αύξησις (ανακάλυψις - αποκάλυψις) **νεότευκτων λειψάνων**, πού για να τιμηθούν πρέπει να μαζευτούν όλα τά... λείψανα, δηλαδή, τά κατάλοιπα τής αντίχριστιανικής πολυτέλειας και να εισπράξουν τό θαυμασμό άνοήτων, πού και σήμερα εξακολουθούν να ξιπάζονται μπροστά σέ σιδερικά έπιχρυσωμένα ή και άσημένα! Μαρτύρησαν, βλέπετε, οί άγιοί μας, όχι για να προβάλλονται πρό- τυπα προς μίμησι, αλλά για να έκμεταλλευώμαστε ποικιλοτρόπως τά **τίμα λείψανά** τους!

Ποιάς φταίει για τήν καλπάζουσα αύξησι των πολυδεσποτικών συλλειτούργων;

● Φταίνε τά **ονομαστήρια** των δεσποτάδων, πού πρέπει πάση θυσία ό άρχιερέ- ας από τή Φολέγανδρο να βρεθή στήν έσχατιά τής Μακεδονίας, για να πη τά «χρο- νια πολλά» και να σημειώση τό σπουδαίο αυτό γεγονός στα πεπραγμένα του!

● Φταίει ό **πολιούχος** τής πόλεως ή ή επέτειος τής άπελευθερώσεως τής πόλε- ως; Να μή συντρέξουν, δηλαδή, εκ περάτων γής οί διάδοχοι των Άποστόλων για να δείξουν τό άρχιερατικό τους παράστημα;

● Φταίνε τά **γενέθλια** ενός Πατριάρχου, άκόμα και ή επέτειος τής κάθε μιάς χει- ροτονίας του. Δέν έχει άλλωστε άλλη διακονία αυτός ό άνθρωπος. Δυό τά μοναδι- κά του έργα: Οί ποικίλες επέτειοι τής ζωής του και οί έκλογές δεσποτάδων σέ άνύ- παρκτα ποιμένα: δεσποτάδων, πού «*ξεχωρίζουν από εδώ κι εκεί κάτω*». Τώρα τε- λευταία τόν γεμίζει και τρίτο έργο: Να δίνη και να παίρνη παράστημα!

● Φταίνε ή άνεύρεσις κάποιας **εικόνας**, ή ή **άνακηρυξίς** κάποιας νέας άγίας;

Τόσες εύκαιρίες! Γιατί να τίς χάσουν, ιδίως εκείνοι πού έχουν ειδικό λόγο να προβάλλονται; Γιατί να μή φεύγη συνεχώς από τό νησί του ό ένας, από τήν ακρι- τική του Μητρόπολι ό άλλος; Γιατί να μή κάνη καθημερινά (ναί, καθημερινά!) φιέστες ό τρίτος, εύτραφέστατος αυτός δεσπότης;

Είναι ανάγκη να **έπεμβή δυναμικά ή Τερά Σύνοδος**. Να παύση ό **διασυρμός** του μυστηρίου τής θείας Εύχαριστίας.

● Άγνωστα στήν Έκκλησία τά πολυαρχιερατικά, και δή μεγαλοπρεπή, συλ- λειτούργα. Η έκκλησία λειτουργούσε κάποτε με **κατάνυξι** και νηστεία και απέ- στελλε έργάτες για εύαγγελισμό ψυχών, όπως περιγράφουν οί Πράξεις (γ' 1-2).

● Στήν πραγματικότητα δέν πρόκειται για πολυαρχιερατικά συλλειτούργα. Πρόκειται για **πολυκοσμικά συμπόσια**. Είναι **πολύάχρηστες παραστάσεις**, όπου δέν ύπάρχει μόνο τό άνόητο, αλλά και τό άνόνητο. Είναι **πολυδάπανες συναντή- σεις** και συστροφές. Είναι **πολυφωτογραφούμενες συνάξεις**.

Ό έπίσκοπος όφείλει να βρϊσκεται συνεχώς στή **σκοπία** του. Δέν αφήνει τή σκοπία, για να τρέχη σέ πανηγύρια. Λέει σχετικά ό ιερός Χρυσόστομος: «*Σκοπός λέγεται ό των στρατοπέδων κάτω καθημένων ύψηλόν και γεώλοφον χωρίον κατα- λαβών κάκειθεν επίοντας τούς πολεμίους σκοπεύων, και τοίς κάτω καθημένους μηνύων τήν έφοδον, και διεγείρων προς τήν του πολέμου παράταξιν, ώστε μη άφυλάκτοις έπιπεσόντας, μετά πολλής διαχειρίσασθαι τής εύκολίας*». (Ε. Π.Ε. 31, 144-146). Με τ ά φ ρ α σ ι ς : Σκοπός λέγεται εκείνος, πού άνέβηκε σέ ύψηλό ση- μείο, σέ λόφο άνώτερο, και από κεί βλέπει τά στρατόπεδα πού είναι από κάτω και παρατηρεί καλά τούς έχθρους πού έρχονται και ειδοποιεί τούς στρατιώτες για τήν επικείμενη έφοδο, και τούς ξεσηκώνει σέ πολεμική παράταξι, ώστε να μή βρε- θούν άφυλαχτοι και καταληφθούν εύκολα από τόν έχθρό.

● Η Έκκλησία καταγράφει τά πολυαρχιερατικά συλλειτούργα ως **κουφότητα!**

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Καιρός ευπρόσδεκτος

Β΄ Κορ. στ΄ 1-2

Συνεργοί στή χάρι (στ. 1)

Εργο μοναδικό καί φιλόνητο τό έργο τής σωτηρίας. Τό έργάστηκε ό Θεός διά τού Υιού αύτου. 'Ο 'Αναμάρτητος 'Ιησούς Χριστός «σωτηρίαν ειργάσω έν μέσφ τής γής, επί σταυρού έκτείνας τάς άχράντους χείρας» Σου. Αυτό τό έργο ώνόμασε ό Παύλος «διακονία καταλλαγής».

'Ο Χριστός έργάστηκε τό έργο τής αγάπης. 'Εμείς τό άπολαμβάνουμε. 'Εκείνος προσφέρει καί προσφέρεται. 'Εμείς εισπράτουμε καί δικαιωνόμαστε. 'Από κατηγορούμενοι, γινόμαστε άθωοι. 'Από άμαρτωλοί, γινόμαστε δίκαιοι. 'Από δούλοι, γινόμαστε έλευθεροί. 'Από έχθροί τού Θεού, γινόμαστε φίλοι Του, «συμπολίται τών άγιών καί οικείοι τού Θεού» ('Εφεσ. β΄ 19).

- Ένα τέτοιο έργο είναι δυνατόν νά μή τό οικειοποιηθούμε;

- Μιά τέτοια δωρεά είναι δυνατόν νά μή τήν άποδεχθούμε;

- Μιά τέτοια προσφορά είναι δυνατόν νά τήν άπορρίψουμε;

- Μιά τέτοια ευκαιρία είναι δυνατόν νά τήν άφήσουμε νά πάν χαμένη;

'Η άπάντησις στά έρωτήματα αυτά είναι γιά τούς περισσοτέρους ανθρώπους τραγική. 'Αλλοίμονο! Οί περισσότεροι δέν θέλουν νά συνεργήσουν στό έργο τής αγάπης τού Θεού.

Οί χειρότεροι έν προκειμένφ κίνδυνοι είναι:

- 'Η άδισταφορία. 'Αφορά κυρίως σέ όσους δέν έχουν ένκολληθή τό μυστήριο τού Σταυρού καί τής 'Αναστάσεως. 'Εχουν χαλαρή σχέση μ' αυτό, πού όνομάζουμε γενικά Χριστιανισμός.

- 'Η άναβολή. Παγώνει πρós τό παρόν κάθε γενναία κίνηση, γιά νά συμφιλιωθούμε μέ τό Θεό, μέ τόν έαυτό μας καί μέ τούς άλλους.

'Ο Θεός, βλέπετε, δέν μπορεί μόνος Του, χωρίς τή συνεργία τού ανθρώπου, νά όλο-

κληρώσει τό έργο τής σωτηρίας γιά τό συγκεκριμένο φυσικά άνθρωπο!

'Η βουλή τού Θεού θαυματουργεί σωστικά, όταν δώσει τήν ψήφο της καί ή βουλή τού ανθρώπου. Γι' αυτό ό Παύλος παρουσιάζει στό 6ο κεφάλαιο τής Β΄ πρós Κορινθίους τόν έαυτό του, σάν συνεργάτη τών πιστών, αλλά καί τού Χριστού, γιά τήν επιτυχία, πού λέγεται σωτηρία: «Συνεργούντες δέ καί παρακαλούμεν μή εις κενόν τήν χάριν τού Θεού δέξασθαι ύμās» (στ. 1). 'Απόδοσις στήν άπλοελληνική: «'Επειδή συνεργούμε στό έργο τού Θεού, γι' αυτό σάς παρακαλούμε νά μή δεχθήτε τή χάρι τού Θεού ματαίως».

- Θεωρεί μεγάλη τιμή ό Παύλος τό ότι ό Θεός τόν διάλεξε έργάτη καί συνεργάτη στό έργο τής σωτηρίας. Αυτή βέβαια ή τιμή ανταλλάσσεται μέ μύριες δοκιμασίες. Τά πάντα όμως άξίζει νά θυσιάση κανείς, προκειμένου νά προχωρή ή σωτηρία αγάπη τού Θεού στίς καρδιές τών ανθρώπων.

Συνεργασία έδώ έννοεί ό Παύλος όχι τόσο τήν προσφορά του στό Χριστό, όσο τήν προσφορά του στους ανθρώπους γιά τό Χριστό. Πώς θά πιστεύσουν, άν δέν άκούσουν; Πώς θά άκούσουν, άν δέν υπάρχουν οι άπεσταλμένοι; Πώς θά υπάρχουν άπεσταλμένοι, άν οι πρós τούτο καλεσμένοι δέν δεχτούν έκούσια τό έργο (Ρωμ. ι΄ 14);

Γιά νά συνεργαστή ό άνθρωπος μέ τό Θεό στήν προσφορά τής δωρεάν σωτηρίας, πρέπει κάποιος νά προηγηθή ως συνεργάτης. Αυτός είναι ό έργάτης τού λόγου τού Θεού, πού είναι συνεργάτης καί τών ανθρώπων καί τού Θεού.

'Επειγον έργο (στ. 1)

Θεωρεί τόσο σπουδαίο καί έπειγον τό έργο, πού κάνει ό Παύλος, ώστε έκλύεται στίς παρακλήσεις. Πόσο ευγενής είναι στή συνεργασία του!

Εἶδате πῶς λειτουργοῦν οἱ «πλασιέ» διαφόρων ἀντικειμένων; Χτυπᾶνε μέ εὐγένεια τὴν πόρτα ἢ τὸ τηλέφωνο καὶ παρακαλοῦν μέ εὐγένεια:

—*Μήπως, παρακαλῶ, θὰ θέλατε νὰ συνεργαστοῦμε γιὰ τὴν καλύτερη ἐξυπηρέτησί σας (στὸ τάδε καὶ τάδε);*

Δέν νευριάζουν, δέν προκαλοῦν, δέν πιέζουν. Παρακαλοῦν.

Ἔτσι λειτουργεῖ καὶ ὁ Παῦλος, πού δέν ἔχει νὰ «πλασάρη» ἀντικείμενα ὑλικά, ἀλλ' ἔχει νὰ σερβίρη τὸ λόγο τῆς ἀλήθειας καὶ νὰ ἐλκύση ψυχές στὴ σωτηρία.

- Ξέρε, ὅτι δέν ἔχει πολλὰ περιθώρια.

- Ξέρε, τί ἀξία ἔχει μία ψυχὴ, «δι' ἣν Χριστὸς ἀπέθανεν» (Α' Κορ. α' 11).

- Ξέρε, πόσο δύσκολο εἶναι νὰ ξεκολλήσῃ ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὴς κακῆς του συνήθειας καὶ νὰ προσκολληθῇ στὸ Χριστό. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Μέχρι τῆς παρουσίας αὐτοῦ τῆς δευτέρας τοῦτο ἔσται. Μέχρι τότε παρακαλεῖ, ἕως ἄν ὤμεν ἐνταῦθα μετὰ δέ ταῦτα δίκη καὶ κόλασις. Διὰ τοῦτο συνεχόμεθα, φησίν. Οὐδέ γάρ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῶν ἀγαθῶν αὐτοὺς καὶ τῆς φιλανθρωπίας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς βραχύτητας τῆς τοῦ καιροῦ κατεπίγει ἀεί»* (Ε.Π.Ε. 19,326). Μετάφρασις: Μέχρι τῆς δευτέρας Του παρουσία θὰ παρακαλῇ, ὅσο καιρὸ θὰ βρισκόμαστε σέ τούτῃ τῇ ζωῇ. Μετὰ ἀπὸ αὐτὴν θ' ἀκολουθήσῃ ἡ δίκη καὶ ἡ τιμωρία. Γι' αὐτό, λέει ὁ Παῦλος, μᾶς συγκρατεῖ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Μᾶς κάνει νὰ βιαζώμαστε γιὰ ἐκεῖ, ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς φιλανθρωπίας Του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ λίγο χρόνο, πού ἔχουμε.

Εἰδικὰ γιὰ τοὺς Κορινθίους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνει τὴν Ἐπιστολή, πολλὰ εἶχε κάνει ὁ Παῦλος. Πλούσια τὸ λόγο του εἶχε σπεῖρει. Πολλὴ ἡ ἀγάπη, πού εἶχε δεῖξει. Ποικίλοι οἱ τρόποι τῆς συνεργασίας του. Δικαιολογημένα, λοιπόν, φοβᾶται, μήπως ὅλα αὐτὰ πᾶνε χαμένα, σάν τὸ σπόρο τῆς παραβολῆς, πού ἔπεσε στὸ δρόμο καὶ τὸν τσαλαπάτησαν (Λουκ. ν' 5). Γι' αὐτό καὶ ἐκφράζει τὸ φόβο: *«Συνεργοῦντες δέ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς»* (στ. 1).

- Ξέρε, τί εἶναι νὰ σπέρνῃς στὸ χάος ἢ στὴ θάλασσα ἢ στὸ τσιμέντο; Ὅσο καλὴ πρόθεσις κι ἂν ἔχῃς, ἀνθρωπίνως ματαιοπονεῖς. Φοβόταν ὁ Παῦλος, «μὴ εἰς κενὸν τρέχει» (Γαλ. β' 2).

- Ξέρε, τί εἶναι νὰ προσφέρεται ἡ χάρις καὶ νὰ μὴ βρίσκῃ ἀνταπόκρισι, γιατί ἡ ψυχὴ εἶναι κενὴ περιεχομένου, κενὴ ἐνδιαφέροντος, κενὴ εὐγενείας καὶ εὐλαβείας, κενὴ πνευματικότητας;

- Ξέρε, τί εἶναι νὰ δέχεται ὁ χριστιανὸς τὴ χάρι, τὸ λόγο τῆς χάριτος, ἀλλὰ τελικὰ νὰ παραμένῃ ὁ ἴδος «κενός», ἄδειος καὶ ζημιωμένος; Ἄνωφελὸ τὸ ἔλεος τοῦ Χριστοῦ σ' αὐτόν πού δέν δειχνεῖ ἔλεος καὶ δέν δίνει ἔλεος, ἐλεημοσύνη (Ἰακ. β'. 13). Ἄνωφελὴ ἡ συγχώρησις τοῦ Σταυροῦ σ' ἐκεῖνον, πού δέν συγχωρεῖ ὁ ἴδιος τὸν ἀδελφὸ του (Ματθ. στ' 14). Ἄνωφελος ὁ σπόρος, ὅταν τὸ δέντρο πού φύτρωσε εἶναι ἄκαρπο.

Τὸ κενὸ τῆς ψυχῆς δέν γεμίζει μόνον μέ τὴ χάρι. Γεμίζει μέ τὴ χάρι, πού γίνεται ἔργο πνευματικὸ καὶ φιλάνθρωπο. Γι' αὐτό σ' ἄλλη του ἐπιστολῇ ὁ Παῦλος παραγγέλλει: *«Μανθανέτωσαν καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι»* (Τίτ. γ' 14).

Τώρα, ὄχι ὕστερα (στ. 2)

Ἡ ἀνταπόκρισις στὸ λόγο τῆς χάριτος, πού προσφέρει ἡ Ἐκκλησία, εἶναι ἡ ἔγκαιρη ἀποδοχὴ, ἡ ἔγκαιρη μετάνοια, ἡ ἔγκαιρη ἐξομολόγησις, ἡ ἔγκαιρη ἀλλαγὴ ζωῆς.

Καὶ ὅταν λέμε «ἔγκαιρη», ἐννοοῦμε ἄμεση.

- Ἐδῶ καὶ τώρα! Τὸ αὔριο δέν τὸ γνωρίζουμε.

- Τώρα εἶναι ἡ μεγάλη εὐκαιρία. Εὐκαιρία ἐκπτώσεων. Τώρα ἐκπίπτουν οἱ ἁμαρτίες μας. Τώρα, ὅσο τὰ μάτια εἶναι ἀνοικτὰ καὶ ἡ καρδιὰ ἀκόμα χτυπᾷ. Αὐτὸ τονίζει ὁ ἐπειγόμενος ἀπόστ. Παῦλος: *«Λέγει γάρ: “Καιρῶ δεκτῶ ἐπίκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι”. Ἴδού νῦν “καιρὸς εὐπρόσδεκτος”, ἰδού νῦν “ἡμέρα σωτηρίας”»* (στ. 2). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνικὴ: *«Διότι λέει: “Στόν εὐλογημένο καιρὸ σέ ἄκουσα καὶ στὴν ἐποχὴ τῆς σωτηρίας σέ βοήθησα”. Ἴδού τώρα εἶναι “καιρὸς εὐλογημένος”. Ἴδού τώρα εἶναι “ἐποχὴ σωτηρίας”».*

- Πρόκειται γιὰ κατεπίγειον γεγονός. Δέν χωρεῖ ἀναβολή. Οὔτε μπορούμε νὰ τὸ ἱεραρχήσουμε, ἔστω καὶ δεύτερο. Ἐχει ἀπόλυτη καὶ ἄμεση προτεραιότητα τὸ θέμα τῆς σωτηρίας μας. Λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Μὴ προδῶμεν τὸ εὐκαιρον, ἀλλ' ἐπιδειξώμεθα ἀξίαν τῆς χάριτος τὴν σπουδὴν. Διὰ τοῦτο γάρ καὶ ἡμεῖς ἐπειγόμεθα, καὶ τὸ βραχὺ καὶ τὸ ἐπιτήδειον εἰδότες τοῦ καιροῦ»* (Ε.Π.Ε. 19,326). Μετάφρασις: Ἄς μὴν ἀφήσουμε νὰ μᾶς φύγῃ ἡ μεγάλη εὐκαιρία. Ἄς δεῖξουμε ἐνδιαφέρον ἀνάλογο μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό βιαζώμαστε κι ἐμεῖς, ἐπειδὴ γνωρίζουμε καὶ τὸ σύντομο, ἀλλὰ καὶ τὸ κατάλληλο τοῦ παρόντος χρόνου.

- Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ ὕψιστο δῶρο τοῦ οὐρανοῦ. Εἶναι τὸ θερμὸ κήρυγμα τῆς Ἐκ-

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ἅγιοι καὶ εὐλαβεῖς ἱερεῖς

Οταν ὁ λειτουργὸς ἔχη ἀγγέλους παρισταμένους, πόσο ὁ ἴδιος ὀφείλει ν' ἀγωνίζεται, μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν πνευματικὴ του κάθαρσι, ἀνάβασι καὶ ἀνάτασι! Βεβαίως ὁ Θεὸς τελεῖ τὰ μυστήρια καὶ μέσῳ ἀναξίων κληρικῶν. Ἄλλὰ γιὰ τὸν ἀνάξιο κληρικὸ τὰ μυστήρια τελοῦνται «εἰς κρίμα καὶ εἰς κατάκριμα».

• Οἱ λαϊκοὶ σώζονται καὶ δι' ἀναξίων κληρικῶν. Οἱ ἴδιοι οἱ κληρικοὶ ὁμῶς θά σωθοῦν;

• Ἡ ἱερωσύνη εἶναι χάρισμα· δέν εἶναι ἀπόδειξις ἀγιότητος.

• Εἶναι εὐθύνη· δέν εἶναι ἀξιωσύνη.

Μακάρι νά ἦσαν ἀξιοὶ ὅλοι οἱ ἱερεῖς! Οἱ εὐσυνείδητοι λειτουργοὶ συναισθάνονται πάντοτε τὸ «Οὐδεὶς ἄξιος...», πού ὁμολογοῦν κατὰ τὴ θεία Λειτουργία. Ὁ Χρυσόστομος ἐπανειλημμένα τονίζει, ὅτι ἡ χάρις τῶν μυστηρίων μεταδίδεται ὄχι ἐξ αιτίας τῆς ἀξιωσύνης, ἀλλὰ λόγω τῆς ἱερωσύνης. «Καὶ δι' ἀναξίων εἴωθεν ἐνεργεῖν ὁ Θεός, καὶ οὐδέν τοῦ βαπτίσματος ἢ χάρις παρά τοῦ βίου τοῦ ἱερέως παραβλάπτεται... Οὐδέν γάρ ἀνθρωπος εἰς τὰ προκείμενα εἰσάγει,

κλησίας. Εἶναι ἡ παραμυθία τῶν ἀμαρτωλῶν. Ἄλλ' εἶναι καὶ ἡ πανάκεια τοῦ... Διαβόλου! Τὴν χρησιμοποιεῖ, γιὰ νά κοιμήσῃ τοὺς χριστιανούς:

— Ἐλα, καύμενε! Ὁ Θεὸς εἶναι μέγας. Τὸ ἔλεός Του ἀμέτρητο. Ὅλα τὰ συγκορεῖ. Ἐσένα δέν θά συγκορήσῃ; Ζῆσε τώρα τὴ ζωὴ σου. Καὶ ἔχεις καιρὸ. Ἄλλωστε, πῶς μορεῖ ἡ ἀγάπη Του νά σέ ἀφήσῃ νά κολάζεσαι;...

Φοβερὴ παγίδα. Κινδυνεύουμε μάλιστα ἀπ' αὐτήν, ὅσο νομίζουμε, ὅτι ἀργεῖ τὸ τέλος τοῦ παρόντος, ἢ ὅσο βλέπουμε νά μὴ τιμωρούμαστε γιὰ ὅσα ἀδικα καὶ ἀνήθικα διαπραττούμε. Τὴ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ, ἀντὶ νά τὴν ἐκτιμήσουμε ὡς ἄμεση πρόσκλησι γιὰ μετάνοια, ἐμεῖς διαστροφικὰ τὴν ἐκλαμβάνουμε καὶ ἐπαναπαυόμαστε.

• Ἄς μὴ λησμονοῦμε, ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ δέν προχωρεῖ στὴν ψυχὴ μας, ἐφ' ὅσον δέν ρίχνουμε τὴ γέφυρα, πού λέγεται μετάνοια. Ὅταν συναντᾷ πείσμονα ἀντίδρασι καὶ ἐμμονή στὴν ἀκάθαρτη ζωὴ, δέν μορεῖ νά ἐπεμβῆ σωτήρια.

• Ἡ παρούσα ζωὴ εἶναι «καιρὸς εὐπρόσδεκτος». Σέ τούτῃ τὴ ζωὴ ἐνεργεῖ τὸ φάρμακο τῆς μετανοίας. «Λέγει γάρ· “Καιρὸ δεκτὸ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι”. Ἴδού νῦν “καιρὸς εὐπρόσδεκτος”, ἰδού νῦν “ἡμέρα

σωτηρίας”» (στ. 2). Τὸ φάρμακο τῆς μετανοίας μετὰ τὸ θάνατο εἶναι ληξιπρόθεσμο. Προκαλεῖ κακὸ, ἀντὶ καλοῦ.

Ὅταν πέφτουν στὴ γῆ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας, φυτρώνουν λουλούδια σωτηρίας. Ὅταν πέφτουν στὸν πάτο τῆς κολάσεως, φυτρώνουν ἀγκάθια, πού ἀγκυλώνουν ὀδυνηρὰ τὴ συνείδησι.

• Τώρα εἶναι καιρὸς σωτηρίας.

• Τώρα ἀκούει ὁ Θεός. Ὅσες κραυγές ἐκπέμπει ἡ γῆ, τίς ἀκούει ὁ Θεός. Οἱ κραυγές τῆς κολάσεως δέν φτάνουν στ' αὐτιά τοῦ Θεοῦ.

• Τώρα δέν στῆνει δικαστήριο ὁ Χριστός. Δέχεται τὸ αἴτημα γιὰ χάρι καὶ τὸ ὑπογράφει μὲ τὸ Αἶμα Του. Λεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Οὐ δικαστηρίου καιρὸς, ἀλλὰ χάριτος καὶ σωτηρίας. Διὸ καὶ εὐπρόσδεκτον αὐτὸν καλεῖ. Ἡμέρα χάριτος ἐστὶν ἡ παρούσα, χάριτος θείας» (Ε.Π.Ε. 19,328-330). Μετάφρασις: Ἡ παρούσα ζωὴ δέν εἶναι καιρὸς γιὰ τὸ δικαστήριο τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ γιὰ τὴ χάρι Του καὶ τὴ σωτηρία Του. Γι' αὐτὸ καλεῖται «εὐπρόσδεκτος». Εἶναι ἡμέρα χάριτος ἢ παρούσα ζωὴ, καὶ μάλιστα θεϊκῆς χάριτος. Γι' αὐτὸ καὶ εὐκόλα μοροῦμε νά κερδίσουμε τὰ στεφάνια.

ἀλλά τό πᾶν τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως ἔργον ἐστί, κἀκεῖνός ἐστιν ἡμᾶς ὁ μυσταγωγῶν» (Ε.Π.Ε. 18,220). Μετάφρασις: Καί μέ ἀναξίους συνηθίζει νά ἐνεργῇ ὁ Θεός καί καθόλου δέν κωλύεται ἡ χάρις τοῦ βαπτίσματος ἀπό τῆ ζωῆ τοῦ ἱερέως... Στά μυστήρια δέν συμβάλλει σέ τίποτε ὁ ἄνθρωπος, ἀλλά τό πᾶν εἶναι ἔργο τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καί ὁ ἱερέας εἶναι ἐκεῖνος πού μᾶς εἰσάγει στά μυστήρια.

Ἀπαιτεῖται βέβαια ἱερό δέος κατά τήν τέλεσι τῶν μυστηρίων, καί μάλιστα τῆς θείας Εὐχαριστίας.

• Ἡ ἱερωσύνη εἶναι χαρισματική ὡς πρός τήν πρόσληψι. Δέν εἶναι χαριστική ὡς πρός τή μετάδοσι. Ὁ λειτουργός δέν λαμβάνει «πρόσωπον ἀνθρώπου» (Ματθ. κβ' 16). Δέν μεταδίδει τά Ἄχραντα Μυστήρια «τιμῆς ἔνεκεν» ἢ «φιλίας ἔνεκεν», ἢ «συνθηθείας ἔνεκεν». Δέν λογαριάζει, ἂν θά τόν κατηγορήσουν ἢ ἂν θά τόν στιγματίσουν οἱ κοσμικοὶ δημοσιογράφοι.

Σέ περιπτώσεις σκανδαλώδους ζωῆς ἢ προκλητικῶν ἀσεβειῶν ὁ ἱερέας ἀρνεῖται τή μετάδοσι τῶν μυστηρίων, κατά τό «Μή δώτε τό ἅγιον τοῖς κυσί μηδέ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων» (Ματθ. ζ' 6).

Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Κἄν στρατηγός τις ἦ, κἄν ὑπαρχος, κἄν αὐτός ὁ τό διάδημα περικείμενος, ἀναξίως δέ προσέρχη, κώλυσον. Μείζονα ἐκείνου τήν ἐξουσίαν ἔχεις» (Ε. Π.Ε. 12,218). Μετάφρασις: Καί ἂν αὐτός πού προσέρχεται εἶναι στρατηγός, καί ἂν εἶναι διοικητής, καί ἂν ἀκόμα ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς εἶναι, ἐφ' ὅσον προσέρχεται ἀνάξια, θά τόν ἐμποδίσῃς. Ἡ δική σου ἐξουσία εἶναι ἀνώτερη ἀπό τή δική του.

Γιατί δύο ὀνόματα;

Τί φταῖνε τά παιδιὰ νά μπερδεύονται; Τά ρωτοῦν «πῶς σέ λένε;», κι ἐκεῖνα προσπαθοῦν νά φτιάξουν ἕνα σιδηρόδρομο μέ δύο βαγόνια, γιά νά δώ-

σουν τό ὄνομά τους! Κι αὐτό διότι τοὺς ἔδωσαν δύο ὀνόματα κατά τή βάπτισι.

• Τό ἕνα γιά νά ἐκπληρωθῇ κάποιον τάμα!

• Τό ἄλλο γιά νά ἱκανοποιηθῇ ἡ ἀπαίτησις τοῦ παπποῦ ἢ τῆς γιαγιάς, πού ἀπειλοῦσαν, πῶς δέν θά παρίσταντο στή βάπτισι, ἂν δέν ἀκουγόταν τό ὄνομά τους!

Ἔτσι τό παιδί, ἂν π.χ. εἶναι κορίτσι, πρέπει νά συνδυάσῃ τό ὄνομα Χρυσοβαλάντη (τοῦ τάματος) μέ τό Αἰκατερίνη (τῆς γιαγιάς) καί ρωτώντας το, σοῦ λέει: «Μέ λένε Χρυσοβαλαντοαικατερίνη»!

Καί ἀλλοίμονο ἂν δέν πῆ καί τά δυο μαζί! Θά ζῆ μέ τή θρησκευτική τρομοκρατία, ὅτι ἡ ἅγια Εἰρήνη ἢ Χρυσοβαλάντη θά τό... τιμωρήσῃ (πού δέν τήν ὁμολογεῖ!), ἀλλά καί ἡ γιαγιά δέν θά τήν ξαναδεχθῇ γιά ἐγγόνι της!

Βλέπετε τί κάνει ἡ τραγελαφική διακωμώδησις τοῦ μεγάλου γεγονότος τῆς ὀνοματοδοσίας, καί πόση εὐθύνη ἔχει ὁ ἱερεύς (κάποτε καί ὁ δεσπότης), πού δίνουν δύο ὀνόματα σέ ἕνα πρόσωπο!

• Ἕνα εἶναι τό ΠΡΟΣΩΠΟ, ἕνα εἶναι καί τό ΟΝΟΜΑ του. Τό ὄνομα δεκάδες φορές στήν Ἁγία Γραφή ἀναφέρεται ἀντί τοῦ προσώπου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἁγγελ. Μπότζιου

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῖνων 6 - Μοσχάτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Ποιός π.χ. μᾶς σώζει; Τό **πρόσωπο** τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὕπαρξις, ὁ Ὡν, ἢ τό **ὄνομά** Του, πού θά ἦταν μιά ἀπλή λέξις ἢ ἔνας ἀπλός προσδιορισμός, ἂν δέν ταυτιζόταν μέ τό Πρόσωπο; Ἀσφαλῶς τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μᾶς σώζει.

Τότε γιατί ἐπανειλημῶς ἀναφέρεται, ὅτι σώζει τό ὄνομα; Ἀκούμε π.χ. τόν ἀπ. Πέτρο: «Οὐδέ ὄνομά ἐστίν ἕτερον, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. δ' 12).

Ἐρωτᾶται: Γιά ποιόν ἀξιώθηκαν οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ Μάρτυρες νά βασανιστοῦν; Γιά τό συγκεκριμένο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἢ γιά κάποιον λεκτικό ὄνομα; Ἀσφαλῶς γιά τό Πρόσωπο. Καί ὁμως, ὕστερα ἀπό τόν πρῶτο ξυλοδαρμό τους, οἱ Ἀπόστολοι δοξάζουν τόν Χριστό, διότι «ὑπέρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι» (Πράξ. ε' 41).

• Κατά τήν **ὀνοματοδοσία** στήν Καινή Διαθήκη, ἔνα ὄνομα δίνεται. Λέει π.χ. ὁ ἄγγελος στόν Ἰωσήφ: «Καί καλέσεις τό ὄνομα (ὄχι τά ὀνόματα) αὐτοῦ Ἰησοῦν» (Ματθ. α' 21). Ἴδια ἐντολή δίνει ὁ ἄγγελος στό Ζαχαρία γιά τό **ὄνομα** (ὄχι τά ὀνόματα) τοῦ Ἰωάννου (Λουκ. α' 14).

• Τό μπερδεμα μέ τήν ἀντικανονική διπλή ὀνοματοδοσία σέ βαπτιζόμενο ξεκινάει ἀπό δύο εὐσεβῆ... λάθη!

Εἶναι λάθος νά τάζουμε τά παιδιά. Στήν Καινή Διαθήκη καί στους Πατέρες δέν ὑπάρχει ἡ λέξις «**τάμα**»! Γιά τυχόν δυσκολίες ἢ ἀσθένειες οἱ πιστοί χριστιανοί δέν καταφεύγουν στό τάμα, ἀλλά καταφεύγουν σέ θερμή **προσευχή** καί **ἐλεημοσύνη**.

Τό ἄλλο εὐσεβές... λάθος εἶναι ἡ προσκόλλησις σέ **νεοφανεῖς** ἁγίους. Τή δεκαετία τοῦ 1960 γεμίσαμε Νεκταρίους. Τήν ἐπόμενη γεμίσαμε Ραφαήλ. Τήν ἄλλη γεμίσαμε Ἐφραίμ. Τά τελευταῖα χρόνια εἶναι ἡ σειρά τοῦ ὁμολογητοῦ Λουκᾶ τοῦ ἱατροῦ τῆς Κριμαίας.

Καί βέβαια οἱ ἅγιοι, πού ἀναφέραμε, καί ἄλλοι **λαοφιλεῖς** ἅγιοι δέν φταῖνε. Ποτέ οἱ ἴδιοι δέν θά ἤθελαν νά καλύψουν τό ὄνομα ἐνός Παύλου, ἐνός Πέτρου, ἐνός Ἰωάννου, ἐνός Λουκᾶ εὐαγγελιστοῦ, ἢ πολύ περισσότερο, τῆς Θεοτόκου.

• Πάντως τό θέμα τῆς διπλῆς ὀνοματοδοσίας πρέπει ν' ἀπασχολήσῃ τήν Ἱερά Σύνοδο. Ὅχι φυσικά γιά νά προτεῖνῃ ὀνόματα στους βαπτιζομένους, ἀλλά γιά ν' ἀπαγορεύσῃ αὐστηρά τή **διπλή ὀνοματοδοσία**.

Ἐνα ὄνομα νά δίδεται κατά τή βάπτισι, τό ὅποιοδήποτε ὄνομα, καί μάλιστα Ἀποστόλων ἢ Μαρτύρων.

Διαφθορά, ἀλλά ποιά;

Μιλᾶνε γιά τή διαφθορά στόν κρατικό μηχανισμό. Τήν ἐννοοῦν μόνο ὡς **οἰκονομική**. Δέν ἀναφέρονται στή διαφθορά τῆς **ψυχῆς**, πού εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ Θεοῦ ἀπό τή ζωή μας.

• Δέν ἀναφέρονται στήν **ἀκόλαστη** διαφθορά, πού σημαίνει, ὅτι ὅλοι οἱ περί γάμου, οἰκογενείας, τεκνογονίας, ἐγκρατείας θεσμοί καταπατοῦνται ἀσύστολα.

• Δέν ἀναφέρονται στή διαφθορά τοῦ **νοῦ**, πού συνίσταται στήν ἄρνησι τῆς ἐν Χριστῷ ἀλήθειας.

• Ἀπλῶς ἐντοπίζουν τή διαφθορά ὡς σπατάλη, ὡς κλοπή, ὡς φοροδιαφυγή, ὡς ἀθέμιτο πλουτισμό, ὡς ἀτιμία.

• Ἄλλ' αὐτή ἡ διαφθορά εἶναι τό τερατώδες **ἀποκύημα** τῶν παραπάνω διαφθορῶν, δηλ., μιᾶς **ἀντιχριστιανικῆς** ζωῆς.

Ὁ σεβαστός καί ἐνάρετος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας Ἀναστάσιος, μιλώντας τήν ἡμέρα τῆς Παναγίας (15 Αὐγ.) στήν ἰ. Μονή Ἀγίων Θεοδώρων Χειμάρρας, εἶπε μεταξύ ἄλλων:

«Ἡ διαφθορά εἶναι ἡ αἰτία τῆς κρίσεως. Τή διαφθορά τήν τρέφουν τρεῖς ρίζες: Ἡ πλεονεξία καί ἡ φιλαργυρία, τό ψέμα καί ὁ ἐγωκεντρισμός».

Ἐρωτᾶται:

Μπορεῖ κανεῖς νά μὴν εἶναι φιλάργυρος καί πλεονέκτης χωρίς τό Χριστό καί τό Εὐαγγέλιό Του; Μπορεῖ νά μὴ λήη ψέματα, ἂν δέ ζῆ τό Χριστό, πού εἶναι ἡ Ἀλήθεια; Μπορεῖ νά ξεπεράσῃ τό «ἐγώ», ἂν δέν εἶναι μέλος Χριστοῦ, πού προσφέρεται γιά ὅλο τόν κόσμον;

• Ἡ ὅποιαδήποτε προσπάθεια κατά τῆς διαφθορᾶς χωρίς χριστιανική ζωή,

μοιάζει σάν νά ζητᾶμε καρπούς ἀπό δέντρο **χωρίς ρίζες!**

● Χωρίς τίς ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου ἡ πρόθεσις γιά πάταξι τῆς διαφθορᾶς μοιάζει σάν νά ζητᾶμε νά σταματήσῃ στὸν κατήφορο αὐτοκίνητο **χωρίς φρένα!**

● Ἡ διαφθορά ὀφείλεται στό **ἀκατήχητο** τοῦ λαοῦ μας. Πανηγύρια ἔχουμε, Χριστό δέν κατέχουμε. Γίναμε λαός, πού θέλει νά ζῆ **ἀσύδοτα**, χωρίς φραγμό.

Ἔχουμε δασκάλους καί καθηγητές, πού ἀποκρούουν τὴν ὁποιαδήποτε **ἀξιολόγησι** τοῦ κλάδου τους! Νά ἐνεργοῦν ἀνεξέλεγκτα, αὐτὸ ἀπαιτοῦν! Ἄλλωθς θά κλείσουν τὰ σχολεῖα πρὶν ν' ἀρχίσουν!

● Ἡ διαφθορά δέν ἔχει νά κάνῃ μόνο μέ τὴν **οἰκονομική** χρεωκοπία τοῦ ἔθνους. Ἔχει νά κάνῃ καί μέ αὐτὸν τὸν **ἀφανισμό** του.

Ναί, ἡ αἰσχροτάτη διαφθορά τῆς **ἀποφυγῆς τῆς τεκνογονίας** μείωσε τὸν πληθυσμὸ τῆς Ἑλλάδας κατὰ ἓνα ἑκατομμύριο περίπου! Τὰ στοιχεῖα τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς εἶναι ἐφιαλτικά!

● Χωρίς Χριστό ὁ λαός μας ἔγινε **χοιρώδης**. Ὁ χαρακτηρισμὸς ἀνήκει στὸν ἱερό Χρυσόστομο. «*Οὐδεὶς τὰ ἄνω φρονεῖ, οὐδεὶς καταφρονεῖ τὰ ἐν τῇ γῆ, οὐδεὶς πρὸς τὸν οὐρανὸν ὄρα. Ἄλλ' ὡσπερ οἱ χοῖροι κάτω νεύουσι, πρὸς τὴν γαστέρα κύπτοντες, καὶ τῷ βορβώρῳ ἐγκαλινδούμενοι, οὕτω καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων*» (Ε.Π.Ε. 24,508) **Μετὰ φρασις:**

Ἄν μποροῦν οἱ συνδρομητές

Θά διευκολυνθῆ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καί γιά τὸ ἔτος 2012.

● Στὸ λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 790260236000390100353548

● Στὸ λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

● Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

● Τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Κανένας δέν φρονεῖ τὰ οὐράνια. Κανένας δέν καταφρονεῖ τὰ γήινα. Κανένας δέν κοιτάζει πρὸς τὸν οὐρανὸ. Ὅπως τὰ γουρούνια συνεχῶς κάτω κλίνουν τὸ κεφάλι καί σκύβουν πρὸς τὴν κοιλία καί κυλιοῦνται στὴ λάσπη, ἔτσι καί οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι.

● Εἴμαστε χριστιανοὶ ἢ **κατὰ φαντασίαν** χριστιανοὶ; Εἴμαστε ὀρθόδοξοι, ἢ ζοῦμε τὸ χειρότερο οἰκουμεισμὸ, δηλαδή, τὸ σφιχταγκάλιασμα μέ τὴ διαφθορά καί τὴν ἀκολασία; Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Οὐ πίστις μόνον, ἀλλὰ καὶ βίος ἐνάρετος ζητεῖται*» (Ε.Π.Ε. 25,68).

Σωματίδιο καὶ Σῶμα!

Τὴν ἴδω ἀπὸ τὸ **Σύμπαν** καί τὴ ζωὴ οἱ ἐπιστήμονες πάντοτε προβληματίζονται. Οἱ **ἀστρονόμοι** θαυμάζουν τὰ ἀναρίθμητα ἀστρικά σώματα. Οἱ δὲ **ἀστροφυσικοὶ** μαζί μέ τὸ θαυμασμό προσπαθοῦν νά βροῦν καί τὸν **τρόπο τῆς δημιουργίας** τοῦ κόσμου, νά περιγράψουν τὴν ὕλη πρὸ τοῦ νά μορφοποιηθῆ στά σχήματα καί στίς ὁμορφιές πού ἔχει σήμερα.

● Γιά πολλές δεκαετίες ἐπικρατεῖ στὸν ἐπιστημονικὸ χῶρο ἡ θεωρία τῆς **«Μεγάλης Ἐκρηξῆς»** (Big Bang), σύμφωνα μέ τὴν ὁποία τὸ Σύμπαν ξεκίνησε ἀπὸ ἓνα «ἄπειρα πυκνὸ, μικρῶν διαστάσεων σημεῖο καθαρᾶς ἐνέργειας».

● Μετὰ τὴ θεωρία τῆς «Μεγάλης Ἐκρηξῆς» ἐμφανίστηκαν τὰ πειράματα γιά νά ἐξηγηθῆ τὸ πῶς ἡ ὕλη ἀποκτᾶ μᾶζα. Πρῶτος ὁ Βρετανὸς καθηγητῆς **Πίτερ Χίγκς**, πού ζῆ ἀκόμα σέ μεγάλη ἡλικία, κατέληξε στὴ θεωρία τοῦ λεγομένου «**πεδίου Χίγκς**», πού ἔλαβε τὸ ὄνομά του.

Ἐπειτα ἀπὸ ἔρευνες δεκαετιῶν λέγεται, ὅτι ἀνακαλύφθηκε ἓνα **σωματίδιο**, πού ἐξηγεῖ τὸ πῶς ἡ ὕλη ἀποκτᾶ μᾶζα. Τὸ σωματίδιο αὐτὸ ὀνομάστηκε «**μποζόνιο τοῦ Χίγκς**», ἄλλοι δὲ τὸ ἀποκάλεσαν «**τὸ σωματίδιο τοῦ Θεοῦ!**»

● Οἱ φιλότιμες προσπάθειες τῶν φυσικῶν καί τῶν ἀστροφυσικῶν μπορεῖ νά μιλᾶνε γιά ἓνα «**σωματίδιο θνησιγενές**», «**πού ὀπτικά δέν φαίνεται καί ζῆ γιά ἓνα**

έκατομμυριοστό του δισεκατομμυριοστού του δισεκατομμυριοστού του δευτερολέπτου!» («Νέα», 5 Ιουν. 2012). Μπορεί να προχωρούν σε εξήγησι της ζωής του Σύμπαντος. Ἄλλά δέν μιλάνε καθόλου γιά τήν **ἀρχή του Σύμπαντος**.

● Δέν λύνουν, ἀλλά **μετατοπίζουν** τό πρόβλημα τῆς δημιουργίας του κόσμου καί του ἀνθρώπου.

Ἡ ὕλη εἶναι **αὐθύπαρκτη**;

Ἄνθρωπος ἐμφανίστηκε **μόνος** του;

Ἐπί τῆ βάσει ποιῶν φυσικῶν ἢ καί πνευματικῶν νόμων τό **«τίποτα»** ἔγινε ὕλη, κόσμος, **ὑπαρξίς**;

Ἔνας ἀπό τούς μεγάλους ἐρευνητές τῶν παραπάνω θεωριῶν, ὁ Φράνσις Κόλλινς παρατηρεῖ: *«Τό Big Bang»* κραυγάζει γιά **μιά θεία ἐξήγηση**. Ἐπιβάλλει τό **συμπέρασμα**, ὅτι ἡ φύση εἶχε **μιά ὀρισμένη ἀρχή**. **Δέν μπορῶ νά δῶ, πῶς ἡ φύση θά μπορούσε νά δημιουργήσῃ τόν ἑαυτό της. Μόνο μιά ὑπερφυσική δύναμη, πού εἶναι ἔξω ἀπό τό χῶρο καί τό χρόνο, μπορεῖ νά τό ἔχει κάνει αὐτό»**.

● Ποιός δημιούργησε τήν **ὕλη**, μέ τήν ὁποιαδήποτε ἀρχέγονη μορφή της;

Κανένας νόμος φυσικός δέν δέχεται τυχαία ὑπαρξί ὕλης ἢ αὐτόματη δημιουργία του κόσμου.

● Πῶς τό «ἀόρατο» καί «θνησιγενές» σωματίδιο του Χίγκς μπόρεσε νά δημιουργήσῃ ὅλο τό Σύμπαν μέ τά ἀπειράριθμα ἄστρα, ἀλλά (καί τό σπουδαιότερο), πῶς δημιούργησε ὄντα **-ἔλλογα καί ἄλογα-** πού κατοικοῦν στή γῆ μέ τόσες ὁμορφιές καί ἐκφάνσεις; Καί πῶς τό σωματίδιο αὐτό παρήγαγε τή **λογικότητα**, τήν **πνευματικότητα**, τόν πολιτισμό καί τή **θεϊκή ἀναζητήσι** του ἀνθρώπου;

● Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ζήσει χωρίς ἐπιστήμη. Χωρίς Θεό δέν μπορεῖ νά ζήσει. Καί αὐτόν τόν Θεό τόν βλέπει, καίτοι εἶναι ἀόρατος. «Τά γάρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπό κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται» (Ρωμ. α' 20).

● Ὁ πιστός βλέπει τή δημιουργία καί θαυμάζει τό Δημιουργό. Μπορεῖ τά χέρια καί τά **δάχτυλα** του Θεοῦ, γιά τά ὁποῖα μιλάει ὁ Ψαλμωδός, νά εἶναι **ἐνέργειες** σάν τίς θεωρίες, πού ἀναφέρθηκαν, ὅμως εἶναι τά χέρια του Θεοῦ. Ὁ πιστός ἀναφωνεῖ: «Κατ' ἀρχάς, Σύ Κύριε, τήν γῆν ἐθεμελίωσας καί ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσίν οἱ οὐρανοί» (Ψαλμ. 101,26).

● Ἐμεῖς δέν ἔχουμε Θεό μέ **σωματίδια**. Ἐχουμε Θεό, πού προσέλαβε γιά μᾶς **Σῶμα** γιά νά σώσῃ καί θεώσῃ τόν ἄνθρωπο.

Κυκλοφόρησε καί ὁ πέμπτος τόμος

Χρυσοστομικό λεξικό

τόμοι 1, 2, 3, 4, 5

Ἡ ἐργασία αὐτή του ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη προσφέρει μικρά κείμενα ἀπό τά ἔργα του ἁγίου Ἰωάννου του Χρυσοστόμου, στό πρωτότυπο καί στή δημοτική.

Ὡλοκληρώθηκε τό ἔργο. Κάθε τόμος ἀποτελεῖται ἀπό 480 σελ. μεγάλου σχήματος (17 x 25). Καί οἱ πέντε παρουσιάζουν 10.000 θέματα.

- Ὁ πρῶτος ἔχει θέματα ἀπό τά γράμματα Α, Β, Γ.
- Ὁ δεύτερος τόμος ἀπό τά γράμματα Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι.
- Ὁ τρίτος τόμος ἀπό τά γράμματα Κ, Λ, Μ.
- Ὁ τέταρτος τόμος ἀπό τά γράμματα Ν, Ξ, Ο, Π.
- Ὁ πέμπτος τόμος ἀπό τά γράμματα Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω.

Κάθε τόμος 20 €. Παραγγελίες: Ἡ στά τηλέφ.: 2103212713 καί 2109765440. Ἡ στή διεύθυνσι: Ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη, Χριστοκοπίδου 12, 10554 Ἀθήνα.

